

خانه نشین

د. هاوژین صلیوه
(کۆبه)

که به یانی (عهبدوئلا سه عید) له خه و ههستا، دلی زۆر توند بوو، چونکه هه رچه ند رۆژتیکى ما بوو خانه نشین بکری، به یانیسه کی کوشومات و بی دهنگ بوو، چوو نه یو باخچه که ی، وهک رۆژانی تر پیاسه ی ده کرد، به لام چاوی دیه نی باخچه و په پووله جوانه کانی نه ده بینی، گوتی له دهنگی چۆله که کان نه ده بوو، زۆر شله ژابوو، له بهر خۆبه وه ده یوت:

- ئەوا ههفته یه ک ده بیخه و به یاشی له چاوم ناکه وی، بۆ وام لیها توه؟ هه ر خۆشی وه لامی ده دا به وه:

+ خه م مه خۆ با خانه نشین بکرتی، خۆ به ته نها تو خانه نشین ناکرتی، هاوړیکانیشت خانه نشین ده بن.

- ناخر کیشه یه بۆ من، یانی پیریوم و توانایی کارکردنم نه ماوه.

له بهر خۆبه وه ده یوت: من هیشتا گه نجم و له پرووی هزر و جهسته شه وه توانایی کارکردنم ماوه، خا که ناسه که ی ده ست دایی و زۆر به خیرایی گوشه یه کی باخچه که ی پیمه ره کرد و له بهر خۆبه وه هه ر قسه ی ده کرد: موچه که م زۆر که م ده بیته وه، به شی حه ب و ده رمانم ناکات! چۆن بژیم؟ مانای چیه من خانه نشین بکرتیم؟ خۆ من هیشتا توانایی کارکردنم ماوه، مانای چیه؟ دوا ی خزمه ت کردنی چل و دوو سال موچه که م به شی حه ب و ده رمانه کانی خۆم و خبزانه که م نه کات!! ئەوه (به هه زار نالی عه لی) و به سه دان چه ره سه ری منداله کافمان پیگه یاند و چونه رپی خۆیان، پاش ئەوه هه موو خزمه ته، نه توانم ژیا نیتکی ها که زاییش بژیم. هۆگروونی من به م فه رمانگه یه وه که سالانیکی دوو رو درێژه، کاته کانم له وی به سه رده به م، هاوړیتی گیانی به گیانیم په یاد کردوو، چ مانایه کی هه یه بمنێرنه ماله وه، کاته کانم به چی به سه ربه م؟ که وتبووه ده غده غه ی ده روون و هه نگاوی نا و چوو ژوو ره وه و ده موچاوی شووشت، له ناوینه که رام، له بهر کاری پیمه ره کردنه که به قوولی هه ناسه ی ده دا، له بهر خۆبه وه ده یوت: ئەوه بۆ وام لیها توه، هیلینگم له بهر پراوه، پیمه ره یه وا ماندووی کردم!! سه یری چال و چۆلی رو خساری خۆی کرد، سه یری قژی نیوه رووتاوه و سپی، ددانی نیوه که وتوو و

شاش و باش، ریشی سپی و کهمی هاتوو، مووه سپییه کانی سه رسینگیشی ئه و ندهی تر قیت بوو بونه وه، خیرا خیرا ریشی تاشی بو ئه وهی له م مووه سپیانه رزگاری بیت، قۆپه نه موویه ک له نیو لۆچی روومه تی چه په ی جی مابوون، له جیاتی دهست بو گوتزانه که بیا، فلجه ی ددان شورینه که ی دهست دایی و پیتی دا هینا! شیله بزه په کی هاتی، به نکه نک له به رخویه وه که وه قسه کردن، ئای! دیاره ته واو پیربویم، ئه و که مه پیمه ره یه م کرد، تووشی هه ناسه سواری کردم، دیاره چاوه کانیشم کزبوین! ئه و قۆپه نه مووه م به جی هیتشت، ده بی میتشکیشم تیکچوو بی، له جیاتی گوتزان دهست بو فلجه ی ددان شورین ده به م! ناهه قبان نیسه خانه نشینم ده که ن.. گوتزانه که ی دهست دایی و مووه به جی ماوه کانی جوان جوان تاشی، به لام چالوچۆلی روخساری زیاتر به ده ره که وتن، دوا ی خواردنی نان و چا و خوگۆپین، به ره و فه رمانگه به ریئ که وت. به ده م ریگاوه یه که م رۆژی که وه ته وه بیر که تازه له فه رمانگه ی (باجی خانویه ره) دامه زرابوو، یه که م رۆژ به کراسیکی سپی و پانتۆلیکی نیلییه وه چوووه فه رمانگه، ئه و کات گه نجیکی قۆز و پر چالاککی بوو، پرچی ره شی قسه ترانی، ددانه کانی له سپیتیدا ده تر بسکانه وه، له به رخویه وه ده بیوت: چند خوش بوو که یه که م رۆژ چوووه فه رمانگه، به خیره اتیان کردم و ئیشه کانیان خسته به ده ستم، له گه ل (کاک شوکر نووری) زوو بووینه هاوری، ناوه ناوه کاتی له کارکردندا بی تاقت ده بووین، پیاسه یه کمان به نیو چیمه نی فه رمانگه که دا ده کرد، ئه و کات چند خوش بوو، کالی و شه و بو زۆر خو بان لیم نزیک ده کرده وه، هه زیان ده کرد قسه یان له گه ل بکه م، دایکیشم ده بیوت: کچی پوورت بیته، له به هاری ته مه ندا بووم، هه ز و خولیاکانم گه لن زۆر بوون، دلداری چیرژی خو ی هه بوو، گه ران و سووران و خواردن و خواردنه وه، هه موو شتیک چیرژی خو ی هه بوو، به ده م ئه م خه یالانه وه خو ی گه یانده فه رمانگه، ئه و پیتشت هینده ههستی به پیربوونی خو ی نه کردبوو، به لام نزیک بوونه وهی واده ی خانه نشین کردنی، بیتاقه تی کردبوو، باریکی ده روونی ناجیگیری بو دروست کردبوو، ره شین بوو، مه رگی ده هاته پیش چا و... ئه و رۆژه به مرۆمۆچی ئیشه کانی ده کرد و قسه ی له گه ل فه رمانبه ره کان نه ده کرد و په له تیقه ی ده خسته نیو کاری هاوولاتیان، وه ک ئه وهی که سیک غه دری لی کرد بیت، پینج شه مه و ههینی به سه ردا هات، رۆژی یه ک شه مه دوا رۆژی ده وام کردنی بوو، به یانیسه که ی که چوووه ده وام، بینی کچیکی بالا

به رزی چاوشین، ناسک ناسک تا بلتی جوان، له سه ر کورسییه که ی ئه و دانیشتوو و فه رمانبه ریک ئیشه کانی فیرده کات.

- به یانیتان باش.

+ به یانی باش به خیر بی.

ئاوات خان زاری هه لیتا: کاک عه بدوللا ئه وه (په یام خان) ه، ده رچووی کۆلیژی به شی ژمی رباریه، تازه دامه زراوه.

- عه بدوللا: به خیری پیروژه.. پیروژه.

+ خوش بی سوپاس.

عه بدوللا سه عید له گۆشه یه ک دانیش و خانگی تازه ها تووش له سه ر کورسییه که ی ئه و.

ئاوات: کاک عه بدوللا ئیمه هه ندیک له ئیشه کانا م پین و تووه، به ئه رک نه بی توش هه ندی رینمایی پی بده، کورسییه که ی برده ته نیشته په یام خان و سجل و بۆکس فایله کانی کرده وه و بابه ته کانی بو باس کرد، جوانی په یام خان و شهرم و نازکردنی و بوئی عه تر و گولاوی قژی، ناخی عه بدوللای پرکردبوو له تیهه لچوون، له دللی خو ی ده بیوت: من هیتشتا گه نجم و توانایی کارکردن ماوه.

- په یام خان ئه مه مۆره که یه لیرو به دوا تو به کاری ده هینی، ئه گه ر شتیکیشته نه زانی، ئه وه ئاوات خان و کاک نه وزاد یارمه تیت ده دن. دوا ی تیهه رپوونی چند ساتیک په یام خان پاکه ته پاقلاره که ی کرده وه و شیرناهی دهست به کار بوونی خو ی به شییه وه. عه بدوللا سه عید دامه زرانده که ی خو ی ها ته وه یاد که ئه و دووم رۆژی دهست به کاربوونی باسووق و سجووقی بو فه رمانگه بردبوو، هه ناسه یه کی هه لکیشتا... به ده م خواردنی پاقلاره وه، ئاوات وتی: کاک عه بدوللا زۆرمان پیناخۆشه خانه نشین ده کری، ئیمه سالانیکی زۆره له م فه رمانگه یه وه ک خزم و که سی یه کتر پیکه وه ده ژین.

عه بدوللا: ئه وه سوننه تی ژیا نه بلیم چی، منیش دوا رۆژی ده وام کردمه و ها تووم مالتا و اییتان لی بکه م و گه ردنم نازاد بکه ن. عه بدوللا که سهیری دهست و په نجه ناسکه کانی (په یام) ی ده کرد زۆری پین جوان بوو، ئه و چل و دوو سال بهر له ئیستای بیرکه وه ته وه، که هیتشتا په یام له دایک نه بوو بوو، ئه و بووه فه رمانبه ر، له دللی خو ی ده بیوت خو زگه ئیستتا گه نج ده بوومه وه و سه ره له نو ی دادمه زرامه وه، به ده روونیکی تیشکا و زه ره خه نه یه کی نمایشکارانه، سمیلله بزه گرتی و خواحافیزی له سه رجه م هاو ریکانی کرد و حۆتر حۆتر به ره و مال گه رپه وه.